

வசந்த இதழ்

Vasanta Ethal

KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA JUNE 2016 - SEPTEMBER 2016 Rs.2/- VOL XI ISSUE 2

கருத்துக்களால் தீங்கை.....1 ஆழ்ந்த உணர்வுமிக்க.....1 தப்பித்தலும், தற்கொலையும்.....3

கருத்துக்களால் தீங்கை நியாயப்படுத்துதல்

உலகெங்கிலும் தற்சமயம் உள்ள நெருக்கடி நிலைமை அசாதாரணமானது. இதற்கு முன் இதுபோல் நிலைமை இருந்ததே இல்லை. சமுதாய ரீதியாக, தேசிய ரீதியாக, அரசியல் ரீதியாக, பல்வேறு நெருக்கடி நிலைமைகள் வரலாற்றின் பல கால கட்டங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பிரச்சினைகள் ஏற்படும், பின்மறையும், பொருளாதார நலிவு, மந்தம் ஏற்படும். பின்பு மாறுபட்டு வேறு விதத்தில் தொடரும். அதை நாம் அறிவோம்; அது நமக்கு தெரிந்த இயக்கம். நிச்சயம் தற்போதைய நிலை வேறுபட்டதல்லவா? அது முதலில் மாறுபட்டது. ஏனெனில், நாம் பணத்தையோ, பொருளையோ கையாளவில்லை, கருத்துக்களை கையாள்கிறோம். இந்நெருக்கடி நிலை அசாதாரணமான ஒன்று. ஏனெனில்,

அது கருத்துக்கள் என்ற வெளியில் நடைபெறுகிறது. நாம் கருத்துக்களால் சண்டையிடுகிறோம். கொலையை நியாயப்படுத்துகிறோம். உலகெங்கிலும், நியாயமான முடிவிற்கு, கொல்வதை நியாயப்படுத்துகிறோம். இது இதற்கு முன் நடந்ததில்லை. முன்பு, தீயதை தீயது என்று நாம் ஒத்துக்கொண்டோம்; கொலையை கொலை என்று கூறினோம். ஆனால் தற்போது உயர்நோக்கத்தை அடைய கொலை ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு மனிதனை கொலை செய்வதோ, ஒரு குழுவை கொலை செய்வதோ நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. ஏனெனில், அக்கொலை மனிதசமுதாயத்துக்கு நன்மை பயக்கும் என்று கொலையாளியாலும், அவன் கூட்டத்தினாலும் நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. எனவே நிகழ்

காலத்தை எதிர்காலத்திற்கு பலியிடுகிறோம். மனிதனுக்கு பயனுள்ளது என்று நாம் கருதும் நம் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதாக இருப்பின் எவ்வித வழிமுறையை நம் நோக்கத்திற்கு நாம் பயன்படுத்துகிறோம் என்பது நமக்கு முக்கியமல்ல. தவறான வழியினால் சரியான முடிவை உருவாக்குதல் என்பதே இதன் பொருளாகும்; நாம் அத்தவறான வழிமுறையை கருத்துக்களால் நியாயப்படுத்துகிறோம். தீயதை, நியாயப்படுத்த, கருத்துக்கள் என்ற பிரம்மாண்டமான அமைப்பு நம்மிடம் உள்ளது. நிச்சயம் இதுபோல் முன்பு நடைபெற்றதே இல்லை. தீயது எப்போதும் தீயதுதான். அது நன்மையை அளிக்காது. போர் அமைதிக்கான வழியல்ல

The Book of Life
பிப் 24

ஆழ்ந்த உணர்வுமிக்க ஒழுங்குநிலை

எண்ணிப்பார்க்க வேண்டிய ஏராளமான விஷயங்கள் நம் வாழ்க்கையில் உள்ளன. நாம் ஏன் பல விஷயங்களில் கவனக்குறைவாக, அலட்சியமாக நடந்துகொள்கிறோம் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்ததுண்டா? உடை உடுத்துவதில் ஒரு நேர்த்தியில்லாமல் எதையோ மாட்டிக் கொள்வது, அலட்சிய மனோபாவத்துடன் நடந்து கொள்வது, மேம்போக்காக சிந்தனை செய்வது, அசட்டையாக வேலை செய்வது போன்ற ஒழுங்கீனங்கள் பல நம்மிடம் உள்ளன. நாம் ஏன் குறித்த

நேரத்தில் வருவதில்லை? மற்றவர்களின் உணர்ச்சிகளை, தேவைகளைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்காத, பரிவு இல்லாத ஜடமாக நாம் ஏன் இருக்கிறோம்? நம் செயல்கள் அனைத்திலும் ஒழுங்கைக் கொண்டு வருவது எது? உடை உடுத்துவதில், சிந்தனையில், பேச்சில், நடக்கும் தோரணையில், தன்னை விட இளைத்தவர்களை நடத்தும் விதத்தில், ஒழுங்கைக் கொண்டு வருவது எது? நிர்ப்பந்தத்தாலோ, திட்டமிடுதலாலோ, முயற்சியால் வந்த மனோ

பாவத்தாலோ வந்த ஒன்றாக இல்லாத, இந்த அதிசயமான ஒழுங்கினை எது கொண்டு வருகிறது? இதைப் பற்றியெல்லாம் எப்பொழுதாவது எண்ணிப் பார்த்ததுண்டா? 'ஒழுங்கு' என்று நான் எதனைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்று அறிவீர்களா? மன இறுக்கம் ஏதுமின்றி, லேசாக, லகுவாக, அமைதியாக அமர்ந்திருப்பது ஒரு ஒழுங்கு. அவசர அவசரமாய் அள்ளிப் போட்டுக் கொள்ளாமல், அழகாக எடுத்து சாப்பிடுவது ஒரு ஒழுங்கு. அமைதியான போக்கில் செய்யப்

பட்டாலும், அதே நேரத்தில், சிறிதும் பிசகாத வகையில் சரியாக செய்யப்பட்டதாகவும், சிந்தனையில் தெளிவு ஏற்பட்ட பின்னரும் விரிவாக்கம் பெற இடமளிக்கும் தன்மையுடைய இரூப்பதும் ஒரு ஒழுங்கு, இத்தகைய ஒழுங்கை வாழ்வில் கொண்டு வருவது எது? இவ்விஷயம் உண்மையிலேயே மிக முக்கியமான விஷயம். ஒழுங்கைக் கொண்டுவரும் காரணியை கண்டு பிடிக்க உதவும் கல்வியை ஒருவரால் பெற முடிந்தால், அக்கல்வி, குறிப்பிடத்தக்க முக்கியத்துவம் பெற்றதாய் அமையும்.

பண்புநலன்கள் மூலமாகவே ஒழுங்கு வருகிறது என்பது நிச்சயம். சிறிய விஷயங்களில் மட்டுமின்றி, அனைத்து விஷயங்களிலும் பண்புடன் நடந்துகொண்டால் மட்டுமே உங்கள் வாழ்க்கை குழப்பமின்றி இருக்கும். பண்புடன் இருப்பதின் காரணமாக, உங்கள் சிந்தனையில் தெளிவும், உங்கள் மொத்த இருப்பில் ஒழுங்கும் வருகிறது. இதுவே பண்பின் பணியாக இருக்கிறது.

பண்புடையவராக ஆகி விட வேண்டும் என்று முயற்சி செய்வரின் நிலைமை என்னவாகிறது? இரக்கம், திறமை, பரிவுணர்ச்சி ஆகியவற்றை நாம் கொண்டிருக்க வேண்டும், மற்றவரை நோக்கிக்கக் கூடாது என்பது போன்ற விருப்பங்களுடன் தன்னை கட்டுத்திட்டங்கள் செய்துகொண்டு, தன் சக்தி அனைத்தையும் ஒழுங்கினை கொண்டு வருவதற்காகவே செலவிட்டு, நல்லவராக இருப்பதற்கு போராடுபவரின் நிலைமை என்ன? அவருடைய முயற்சி, அவருக்கு கௌரவத்தை மட்டுமே பெற்றுத் தரும். கௌரவம், சாமானியப்பட்ட மனப்பாங்கினை அவருள் கொண்டுவருவதால், அவர் பண்பாளர் ஆவதில்லை.

ஒரு மலரினை மிக நெருக்கத்தில் கூர்ந்து கவனித்திருக்கிறீர்களா? மலரின் இதழ்கள் எவ்வளவு

சரியாக, சற்றும் பிசகாமல் அற்புதமாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன! இந்த வரை முறை மற்றும் கட்டுத்திட்டம் மலரின் அமைப்பில் இருந்தாலும், ஒரு அசாதாரண மென்மையையும் வாசனையையும் வசீகரத்தையும் அது தன்னுள் கொண்டிருக்கிறது. ஒருவர் பெரும் முயற்சி செய்து தன் வாழ்க்கையில் ஒழுங்கைக் கொண்டு வரும்போது, அவர் வாழ்க்கை, சீரான தடத்தில் துளியும் பிசகாமல் செல்லலாம். ஆனால் வாழ்வின் நளிளத்தை, மென்மையை தொலைத்து விட்ட வாழ்க்கையாக அது இருக்கிறது. முயற்சியால் வந்த ஒழுங்கால் ஏற்பட்ட விளைவு இது. ஒழுங்கோடு கூடிய மென்மையை, மலரைப் போல முயற்சி ஏதும் செய்யாமல் இருந்தால் தான் பெறமுடியும். ஆக, முயற்சி ஏதும் செய்யாமல், தெளிவு, துல்லியம், பரந்துபட்டதன்மை ஆகியவற்றை கொண்டிருக்கும் ஒழுங்கினைப் பெறுவது நமக்கு பிரச்சினையாக இருக்கிறது.

சுத்தமாக, ஒழுங்காக இருப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சியின் தாக்கம் நம்மை குறுகிய வட்டத்தில் அடைக்கும். எனது அறையை ஒழுங்காக, சுத்தமாக, நேர்த்தியாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்று யோசித்து முடிவெடுத்து, அதற்கான முயற்சிகளை செய்கிறேன். அறையிலிருக்கும் சாமான்களை எந்தெந்த இடத்தில் இருக்கவேண்டுமோ அந்தந்த இடத்தில் சரியாக வைக்கிறேன். சரியாக செய்கிறேனா என்று சதா கவனிக்கிறேன். காலைத் தூக்கி எதன் மீதாவது வைக்கிறேனா, எங்கு வைக்கிறேன் என்பதையெல்லாம் கூட கவனமாகப் பார்த்து செய்கிறேன். இப்படியாக, என் கவனம் முழுவதும் அறையை சுத்தமாக வைத்திருப்பதிலேயே மூழ்கி விடுகிறது. இதன் காரணமாக, நான், எனக்கு மட்டுமல்லாமல், பிறருக்கும் சலிப்பூட்டுபவனாக, புத்துணர்வு இல்லாதவனாக ஆகிறேன். எப்பொழுதுமே திரும்ப

திரும்ப ஒன்றையே வலியுறுத்திக் கொண்டு, தான் எண்ணியதற்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துக்கொண்டு, சிந்தனையில் கூட கட்டுப்பாடுகளை வகுத்துக்கொண்டு இருப்பவர், சலிப்பூட்டும் மனித இயந்திரம். அத்தகைய நபர், மிகவும் நேர்த்தியாக உடை அணிந்து கொண்டு, வார்த்தைகளை சரியாக, தெளிவாக உபயோகித்து கொண்டு, மிகுந்த கவனத்துடன் நடந்துகொள்பவராகவும், பிறர் மேல் அக்கறை கொண்டவராகவும் இருக்கலாம். ஆனால், அவர் வாழ்வின் களிப்பை தொலைத்து விட்டவர்.

ஆக, பிரச்சினையாக இருப்பது எது? உணர்ச்சிகளில் வெளிப்படாத தன்மை மற்றும் சிந்தனையில் பரந்து பட்டத் தன்மை ஆகியவற்றோடு வாழ்வின் படைப்பாற்றலோடு கூடிய களிப்பையும் நாம் நம் வாழ்வில் கொண்டிருக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் நம் செயல்பாடுகள் துல்லியமாகவும் தெளிவாகவும் ஒழுங்காகவும் இருக்க வேண்டும். இதை ஒருவர் எப்படி சாதிப்பது? நம்மில் பலரும் வாழ்வின் களிப்பை அறியாதவர்கள் என்றே எண்ணுகிறேன். காரணம், நாம் எதையும் தீவிர உணர்ச்சியுடன் நோக்குவதில்லை, எந்த விஷயத்திற்கும் நம் மனதையும் இதயத்தையும் முழுவதுமாக அர்ப்பணிப்பதில்லை. நான் பார்த்த அந்த இரண்டு சிவப்பு நிற அணில்கள், என் நினைவிற்கு இப்போது வருகிறது. அந்த அணில்களுக்கு நல்ல அடர்த்தியான நீண்ட வால்கள், உடலில் அழகான ரோமம். அவையிரண்டும் பத்து நிமிடங்களுக்கு மேலாகவும், உயரமான மரத்தில் மேலும் கீழுமாக ஒன்றையொன்று துரத்திக்கொண்டு கொஞ்சம் கூட நிற்காமல் ஓடிக் கொண்டிருந்தன. அந்த ஓட்டம் எல்லாம் ஒரு குவிக்காக, வாழ்தலின் களிப்பிற்காகத் தான். அதைப்போன்ற ஒரு உத்வேகம் நமக்கு இல்லாவிட்டால், நீங்களும் நானும் வாழ்வின் களிப்பை

அறியமாட்டோம். இங்கு உத்வேகம் என்று 'நல்லது செய்யவேண்டும், சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும்' என்றெல்லாம் வரும் உத்வேகத்தைப் பற்றி சொல்லவில்லை. மிகவும் தீவிரமான, ஆழமான, தணியாத தாகமாக உணர்வெழுச்சியுடன் நாம் எதையும் உணர்வதில்லை என்பதையே குறிப்பிட்டோம். நம் சிந்தனையிலும் நம் மொத்த ஜீவனிலும் பரிபூரண புரட்சி ஏற்பட்டால் மட்டுமே அத்தகைய உத்வேகம், உணர்வெழுச்சி நம்மிடம் குடிகொள்ளும்.

ஆழமான உணர்வெழுச்சி எதன் மீதும் நமக்கு இல்லை என்பதைக் கவனித்திருக்கிறீர்களா? உங்கள் ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக, உங்கள் பெற்றோர்களுக்கு எதிராக, நீங்கள் எப்பொழுதாவது கிளர்ந்தெழுந்திருக்கிறீர்களா? அவர்கள் சொன்ன விஷயம்

உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையென்பதற்காக நீங்கள் எதிர்ப்பதை பற்றி சொல்லவில்லை. நீங்கள் ஒருக்காலும் செய்ய விரும்பாத, ஆழமாகவும் தீவிரமாகவும் நீங்கள் எதிர்க்கும் ஒன்றை, அவர்களுக்காக செய்ய மறுத்து அவர்களுக்கெதிராக கிளர்ச்சி செய்ததுண்டா? ஒன்றைப் பற்றிய உள்ளார்ந்த ஆழமான உணர்வை நீங்கள் கொண்டிருப்பின், அந்த உணர்வே, அதிசயத்தக்க முறையில் ஒரு புதிய ஒழுங்கை உங்கள் வாழ்க்கையில் கொண்டு வருகிறது.

சிந்தனையில் தெளிவு, சீரான நிலை, தூய்மை ஆகியவை மென்மை நயம் கொண்ட நபருக்கு மிகவும் இன்றியமையாதவைகளாக அமைகிறது. உள்முகத்தில் இடைவிடாது தொடரும் புரட்சியை அனுபவிக்கும் ஆழமான உணர்ச்சி

களைக் கொண்ட அவருக்கு, அவை மூன்றும் முக்கியமானவைகளாக உள்ளன. பணக்காரரின் கார், வேகமாக தாண்டிச் செல்லும்போதெல்லாம், சாலையின் புழுதி, அந்தப் பிச்சைக்காரரின் முகத்தை வந்து அப்பும் - இக்காட்சியைப் பார்த்த நீங்கள் அந்தப் பிச்சைக்காரரின், பொதுவாக, ஏழைகளின் பரிதாபகரமான நிலையை தீவிரமாக உணர்ந்தீர்களேயானால், திறந்த மனதுடன் அனைத்திற்கும் மென்மையுணர்வோடு நீங்கள் இருந்தால், அந்த உணர்வே, சீரான நிலையையும் பண்புநலனையும் உங்களுக்கு அளிக்கும். மாணவன் - ஆசிரியர் ஆகிய இருவருமே இந்த உண்மையை புரிந்துகொள்வது மிகவும் முக்கியமாகும்.

Think on These Things
page 64-66

தப்பித்தலும், தற்கொலையும்

நண்பர்: தற்கொலை என்ற விஷயத்தைப் பற்றி கலந்துரையாட விரும்புகிறேன். வயோதிகத்தின் சோகத்தைப் பார்க்கும்போது, தற்கொலை என்ற ஆலோசிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம், விவாதத்திற்கு கட்டாயம் வரும். தேகம் சீர்கெட்டுப் போகும் சோகம், உடல்நலம் குன்றிப் போன அவலம் மற்றும் உண்மை வாழ்க்கை தொலைந்துபோன நிலை ஆகியவற்றை வயோதிகத்தில் எதிர்கொள்கிறோம். ஒருவர் இந்த வயோதிக நிலையை அடைந்ததும் அவர் வாழ்க்கையை நீட்டிக்க காரணம் இருக்கிறதா? அவர் மிச்சமிருக்கும் வாழ்வின் எச்சத்தைத் தொடர வேண்டுமா? வாழ்வின் உபயோகத்தன்மை முடிவுற்றதைக் கண்டு கொள்வது, புத்திசாலித்தனமான செயலாக இருக்கக் கூடுமல்லவா?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: இவ்விஷயத்தை நாம் ஆழமாகச் சென்று ஆராய வேண்டும். இதில் பல்வேறு விஷயங்

கள் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன, தேகத்தின் சீர்கேடு, தளர்வுற்ற மனம், முற்றிலுமாக இயலாமை, இயலாமை தோற்றுவிக்கும் தடைகள் என பல விஷயங்கள் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன. பழக்கவழக்கங்கள், விருப்பங்கள் மற்றும் அலட்சியத்தால் நாம் நமது தேகத்தை முடிவேயில்லாமல் இழிவுப் படுத்துகிறோம். ருசி, சுவை நமக்கு

தன்னல நோக்கத்தோடு எதையும் பிரித்து தனிமைப்படுத்தும் எண்ணத்தின் செயல்பாடும் ஒருவகையான தற்கொலையே

கட்டளையிடுகிறது - சுவைப்பதின் இன்பம், நமது உயிரோட்டத்தின் செயல்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறது, வடிவமைக்கிறது. இந்நிலையில், தேகத்தின் இயற்கை இயல்பறிவு அழிக்கப்படுகிறது. விசேஷமான உணவுவகைகள் பற்றிய விளம்பரங்கள் பலவற்றை நாம் பத்திரிக்கை

களில் பார்க்கிறோம், அழகாக வண்ணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அவ்வுணவு வகைகள், உங்களை அவற்றை சுவைக்கத் தூண்டுகிறது; ஆனால், அவை, உங்கள் உடல் நலத்திற்கு உகந்ததல்ல. ஆக, மிகவும் நுண்ணுணர்வுடன், சுறுசுறுப்பாக, திறம்பட செயலாற்றவல்ல நல்ல இயந்திரத்தைப் போல் இருக்க வேண்டிய உடம்பினை, இளமைப் பருவத்திலிருந்தே நீங்கள் அதை படிப்படியாக சக்தியை இழக்கச் செய்து அழித்து விடுகிறீர்கள். இந்த வகைப்பட்ட தவறான செயல்கள் ஒரு புறமும், ஓயாத பூசல்களிலும் எதிர்ப்புகளிலும் ஆண்டுக்கணக்கில் வாழும் மனம் மறுபுறத்திலும் இருக்கிறது.

இயற்கையிலேயே, தேகம், தேய்ந்து சீர்குலைந்துப் போகிறது. அதோடு, இயற்கைக்கு மாறான விதத்திலும் சீர்குலைகிறது. தனது செயலாற்றலையும் மனதின் நினைவாற்றலையும் தேகம் இழக்கத்

தொடங்குகிறது. மனம் தளர்வுற்று சோர்ந்து போய், படிப்படியாய் நினைவாற்றல் குன்றி, உடல் முதுமை அடைகிறது. ஒரு மருந்து மாத்திரையைச் சாப்பிட்டு, தற்கொலை செய்துக் கொள்ளக் கூடாதா என்று நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். இந்த கேள்வியை கேட்பது யார்? - நினைவாற்றல் குன்றி முதுமைக்கு ஆட்பட்டவர் கேட்கிறாரா? அல்லது, அவரை, துக்கத்தோடும் கலக்கத்தோடும் தனக்கும் இந்த சீர்குலைவு வருமோ என்ற பயத்தோடும் பார்க்கும் மற்றவர்கள் கேட்கிறார்களா? மேலும், புத்திக்கூர்மையுள்ள மனிதன், தற்கொலை செய்துக் கொள்ளலாமா என்று கேட்கிறீர்கள், இல்லையா?

நண்பர்: அல்லது, குறிப்பிட்ட ஒரு சூழ்நிலையில், தற்கொலை என்பது புத்திசாலியின் செயலாகுமா என்றும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: இரண்டும் ஒன்று தான். பெருத்த ஏமாற்றத்தால், முழுவதும் நம்பிக்கையிழந்து கலங்கிப் போயிருக்கும் நிலையில் நிகழ்வது தற்கொலை. அல்லது, தீராத பயமோ, வாழும் வாழ்க்கையின் அர்த்தமற்றத் தன்மையைப் பற்றிய விழிப்புணர்வோ, தற்கொலைக்குக் காரணமாகலாம்.

நண்பர்: பொதுவாக அவ்வாறாகவே இருக்கிறது. ஆனால், தற்கொலைக் கான தூண்டுதல்கள் என்பது போன்ற விஷயங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாக என் கேள்வி அமைய நான் முயற்சிக்கிறேன். நம்பிக்கையிழந்து மனமொடிந்து போன நிலைக்குத் தள்ளப்பட்ட ஒருவர் தற்கொலைக்கு முயற்சிப்பதற்கு உள்நோக்கம் மிகுதியாக இருக்கும்; அந்நிலையில் உணர்ச்சியை, அறிவுத்திறனிலிருந்து (intelligence) பிரித்துப் பார்க்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. நான் இந்த ஆய்வை, உணர்வுகள் கலப்பற்ற தூய அறிவுத்திறன் என்ற வரம்பிற்குள் செய்ய முயற்சிக்கிறேன்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: எந்த வகையான தற்கொலைக்காவது அறிவுத்திறன் அனுமதி அளிக்கிறதா என்று கேட்கிறீர்கள். 'இல்லை' என்பது அதற்கு வெளிப்படையான பதில்.

நண்பர்: ஏன் இருக்கக் கூடாது?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: 'அறிவுத்திறன்' என்ற சொல்லை ஒருவர் நன்றாக புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். பழக்கவழக்கங்கள், அளவிற்குமிகு அனுபவித்தல், தனிப்பட்ட சுவை மற்றும் இன்பம் ஆகியவைகளை வளர்த்துக் கொள்ளல் போன்றவைகளின் மூலம் உடலினை நலிவுறச் செய்வது அறிவுத் திறன் ஆகுமா? அவ்வாறு நலிவடைவதை, அறிவுத் திறனின் செயல்பாடாகக் கொள்ள முடியுமா?

நண்பர்: இல்லை, அவ்வாறு கொள்ள முடியாது. ஆனால் முட்டாள்தனமாக உடலை வருத்தியதின் விளைவுகள் இன்னும் அவர் உடலில் தோன்றாத கட்டத்தில் இருக்கும் ஒருவர். பின்னோக்கிச் சென்று மீண்டும் அந்நாட்களை வாழமுடியாது.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஆகவே, நம் வாழ்வு முறையின் அழிவைக் கொண்டும் இயல்பைப் பற்றி விழிப்புணர்வு பெற்று, அத்தகைய வாழ்வுமுறையை உடனே முடிவிற்குக் கொண்டு வாருங்கள், நாளைக்கு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தாமதிக்காதீர்கள். ஆபத்து எதிரே வரும்போது, உடனே செயல்படுவது என்பது அறிவுத் திறனின் செயல்பாடு, புத்திசாலித் தனத்தின் செய்கை; இன்பத்தை நாடிச் செல்வதும் ஆபத்தைத் தவிர்க்க செயல்படுவதில் தாமதிப்பதும் அறிவுத்திறம் இல்லாமையை சுட்டிக் காட்டுகிறது.

நண்பர்: ஆமாம், நீங்கள் சொல்வதிலிருக்கும் உண்மையை என்னால் காண முடிகிறது.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: முற்றிலும் நிஜமாகவும் உண்மையாகவும் இருக்கும் வேறொன்றையும் நீங்கள் இதில் காண்கிறீர்கள், அல்லவா? தன்னல நோக்கத்தோடு, எதையும் பிரித்து தனிமைப்படுத்தும் எண்ணத்தின் செயல்பாடும் ஒருவகையான தற்கொலையாக இருப்பதை நீங்கள் காண முடிகிறதல்லவா? பிரிந்து தனிமைப்படுத்தப்பட்ட நிலை என்பது தற்கொலை. தனிமைப்பட்டிருப்பது ஒரு தேசமாகவோ, ஒரு மத அமைப்பாகவோ, ஒரு குடும்பமாகவோ அல்லது ஒரு சமூகமாகவோ இருந்தாலும், அந்நிலை தற்கொலைக்கொப்பானதே. இவ்வகையில் பிரிந்து தனிப்பட்டிருப்பதே, இறுதியில் தற்கொலையில் முடிவுறப் போகும் பொறிக்குள் சிக்கி விட்டீர்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

நண்பர்: தனிநபரைச் சொல்கிறீர்களா அல்லது கூட்டத்தைச் சொல்கிறீர்களா?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: தனிநபர் போன்றே கூட்டமும் இதில் சிக்கியுள்ளது. நீங்கள் ஏற்கெனவே இந்த மாதிரி வகையில் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

நண்பர்: இது கடைசியில் தற்கொலைக்குக் கொண்டுவிடும் என்றா சொல்கிறீர்கள்? ஆனால், எல்லோரும் தற்கொலைச் செய்துக் கொள்வதில்லையே!

கிருஷ்ணமூர்த்தி: சரியாகச் சொன்னீர்கள்! ஆனால், தப்பித்துச் செல்ல வேண்டும் என்ற விருப்பத்தின் ஆதாரநோக்கம் அங்கிருக்கிறது - உண்மையை நேருக்கு நேர் சந்திப்பதிலிருந்து தப்பிப்பதற்கும் 'உள்ளதை' நோக்குவதிலிருந்து தப்பியோடுவதற்கும் விருப்பம் இருக்கிறது. இவ்வாறானத் தப்பித்தல்களும் ஒருவகையான தற்கொலையே ஆகும்.

நண்பர்: பிரச்சினையின் உட்கருவாக இருக்கும் தப்பித்தல் பற்றிய விளக்கம் பெறவே நான் முயற்சிக்கிறேன் என்று நினைக்கிறேன். நீங்கள் சொல்லியதிலிருந்து தற்கொலை என்பது தப்பித்துச் செல்லும் செயலாகத் தோன்றுகிறது. நூற்றில் தொண்ணூற்றியொன்பது தற்கொலை முயற்சிகள், தப்பித்தலாகத் தான் இருப்பதைக் காண முடிகிறது. ஆனால், என் கேள்வி என்னவென்றால் தப்பித்துச் செல்லும் செயலாக இல்லாமல், ‘உள்ளதை’த் தவிர்க்கும் செயலாகவும் இல்லாத, அறிவுத்திறனால் ‘உள்ளதிற்கு’த் தரும் உரிய பதிலாக இருக்கும் தற்கொலையாகக் கூட இருப்பதற்கு வாய்ப்பு உண்டல்லவா? நரம்புத் தளர்ச்சி நோய்களில் பல, தற்கொலை வகையைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது; என் கேள்வி என்னவென்றால், தற்கொலைக்குக் காரணமாய் உணர்ச்சிமேலீட்டால் ஏற்படும் நரம்புக் கோளாற்றைத் தவிர. வேறு காரணங்கள் இருக்க கூடுமா என்பதே, நிஜத்தை நேருக்கு நேர் கண்டறிந்த தின் தாக்கமாக தற்கொலை இருக்கலாமல்லவா? தொடர்ந்து வாழ்வதற்கான காரணங்களை நிலை நிறுத்த முடியாத நிலையிலிருக்கும் தன் வாழ்க்கையின் மீது, அவருடைய அறிவுத் திறமை செயல்பட்டதால் நிகழ்ந்த தற்கொலையாக இருக்கலாமல்லவா?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: நீங்கள் உபயோகித்த ‘அறிவுத்திறன்’ மற்றும் வாழ்வதற்கான காரணங்களை ‘நிலை நிறுத்த முடியாத நிலை’ என்ற வார்த்தைகள் ஒன்றிற்கொன்று முரண்பட்டவை.

நண்பர்: தவிர்க்க முடியாத, நிச்சயமான காரணமாக, உணர்ச்சி மேலீட்டால் ஏற்படும் நரம்புக்கோளாறே, ஒருவரை, வாழ்வின் இடர்பாடுகளுக்குத் தீர்வாக தற்கொலை செய்துக்கொள்ள தூண்டுகிறது என்றா சொல்கிறீர்கள்?

கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஆமாம், வெளிப்படையாகவே அது தெரிகிறதே! தற்கொலை என்பது அறிவீமானச் செயல்; வெளியேற வழி எதுவுமே தெரியாமல் முற்றிலுமாக தனிப்படுத்தப்பட்ட நிலைக்கு நீங்கள் வந்துவிட்டதாக எண்ணுவதை தற்கொலை எனும் உங்கள் செயல் வெளிப்படுத்துகிறது.

நண்பர்: இறுதிக்கட்ட புற்றுநோய் போன்ற நிர்ப்பந்தங்களில், தற்கொலை என்பது இருக்கும் நிலைமைக்கு புத்திசாலித்தனமான தீர்வாக இருக்கக் கூடுமா என்று தான் கேட்கிறேன்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: பாருங்கள், அசாதாரணமானவொன்று இதில் இருக்கிறது: மிகுந்த சந்தோஷத்தை வாழ்க்கை உங்களுக்கு அளித்திருக்கிறது, சிறப்பான அழகைப் பெற்றுத் தந்திருக்கிறது, விசேஷமான நன்மைகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. இவற்றுடனெல்லாம் நீங்கள் கூடியிருந்தீர்கள், அனுபவித்தீர்கள். நீங்கள் துக்கத்துடனிருந்தபோதும் அதை ஏற்றுக்கொண்டீர்கள்; அவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்வது, அறிவுத்திறமையின்பாற்பட்டது. இப்போது இறுதிக் கட்டத்திலிருக்கும் புற்றுநோயால் அவதியுறுகிறீர்கள். “இனிமேல் இதை பொறுத்துக் கொள்வதற்கு என்னால் முடியாது என்வாழ்வை முடித்துக் கொள்ளவேண்டும்” என்று சொல்கிறீர்கள்.

நண்பர்: நீங்கள் அந்த நிலைமையில் இல்லாதவரை, இந்த கேள்விக்கு பதில் ஏதுமில்லை என்று பொருளாகிறது.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஆம், இந்த உண்மை வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. அதனால்தான், நிஜத்தை எதிர்கொள்வது மிகவும் முக்கியம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. தத்துவ விளக்கங்கள் அளிக்காமல், கணத்திற்குக் கணம் நிகழ்பவற்றை, ‘உள்ளதை’ எதிர்கொள்ள வேண்டும். ஒருவர், புற்றுநோயால் அவதியுற

றாலோ அல்லது வயோதிகத்தால் மூளைத்திறன் முழுவதுமாக குன்றிய நிலையில் குணப்படுத்த முடியாத வியாதி ஒருவருக்கு இருப்பதாக மருத்துவர்கள் சொன்னாலும் கூட, தற்கொலை செய்துக் கொள்வதை அறிவுத்திறன் அனுமதிக்குமா என்பது முக்கியமான கேள்வியாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி விஷயங்களில் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையைப் பற்றி மற்றொருவருக்குச் சொல்ல இயலாது. தீராத நோயினால் பீடிக்கப்பட்ட அவர், தன்னுடைய அறிவுத்திறனின் படி செயல்படவேண்டும். அன்பு, பாசம், அக்கறை, மென்னுணர்வு, கனிவு ஆகியவை கூடிய அறிவார்ந்த வாழ்க்கையை நடத்தியவராய் இருப்பின், இத்தகைய வாழ்க்கையை நடத்த உதவிய அறிவாற்றலே, இக்கட்டான இந்த நிலையில் அவர் செயல்பட உதவும்.

நண்பர்: அப்படியாயின், இந்த கலந்துரையாடலே ஒரு விதத்திலே அர்த்தமில்லாமல் போய்விட்டது. ஏனென்றால், கடந்தகால வாழ்க்கை முறைக்கேற்பவே தீர்மானித்து எவரும் செயல்படப் போகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வாழ்வை ஊதி அணைத்தோ அல்லது கடைசி வரை கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருத்தோ அல்லது இந்த இரண்டிற்கும் இடைப்பட்டோ காலம் கழிப்பர்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: நம் கலந்துரையாடலில் அர்த்தமிருக்கிறது. இதை கவனியுங்கள். நாம் இந்த உரையாடலில் பல விஷயங்களை கண்டுபிடித்திருக்கிறோம். முக்கியமாக, அறிவுத்திறனோடு வாழ வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாதது என்பதைக் கண்டோம். சிறந்த அறிவார்ந்தமுறையில் வாழ்க்கையை நடத்த அசாதாரணமான விழிப்புடனிருக்கும் மனமும் உடலும் வேண்டும். இயற்கைக்கு மாறான வாழ்வுமுறையால், உடலின் விழிப்புணர்வை நாம் அழித்து

விட்டோம். மனப் போராட்டங்கள், உணர்வுகளை அடக்கி ஒடுக்குதல், ஓயாத கண்டனம், தொடரும் வன்முறை ஆகியவைகளின் மூலம் நமது மனதையும் மூளையையும் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வாறில்லாமல், போராட்டங்கள் இல்லாமல் ஒருவர் வாழ்ந்தால், அந்த வாழ்க்கையும் அந்த அறிவுத்திறனும், அவர் குணப்படுத்த முடியாத நோயினால் வருந்தும் அந்தருணத்தில் சரியான முறையில் அவரை செயல்பட வைக்கும்.

நண்பர்: தற்கொலையைப் பற்றி நான் வினவினேன். எவ்வாறு சரியான முறையில் வாழ்வது என்ற பதிலைப் பெற்றேன்.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: சரியானமுறையில் வாழ்வது ஒன்று தான் வழி. தற்கொலை செய்துக் கொள்ள பாலத்தின் மேலிருந்து குதிக்கும் மனிதன், “நான் தற்கொலை செய்து கொள்ளட்டுமா?” என்று கேட்பதில்லை. அவன் குதிக்கிறான்; எல்லாம் முடிந்தது. ஆனால், நல்ல பாதுகாப்புடன் வீட்டிலோ அல்லது சோதனைக்கூடத்திலோ உட்கார்ந்து கொண்டு, ஒருவர் தற்கொலை செய்துக் கொள்ள வேண்டுமா வேண்டாமா என்று நாம் கேட்பதில் அர்த்தமில்லை.

நண்பர்: ஆக, இந்த கேள்வியை ஒருவர் கேட்க முடியாது.

கிருஷ்ணமூர்த்தி: இல்லை. இந்த கேள்வி கேட்கப்படவேண்டும். ஒருவர், தற்கொலை செய்துக்கொள்ள வேண்டுமா அல்லது தற்கொலை செய்துக்கொள்ளக் கூடாதா என்ற கேள்வி கேட்கப்பட வேண்டும். ஆனால், கேள்வியின் பின்னணியாக எது இருக்கிறது இருப்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். எதன் தூண்டுதலால் அக்கேள்வி கேட்கப்பட்டது என்பதையும் தற்கொலை எண்ணம் ஏன் வந்தது என்பதையும்

கண்டறிய வேண்டும். தற்கொலை செய்துக்கொள்ளப்போவதாக சதா மிரட்டிக் கொண்டிருந்த ஒரு நபரைப் பற்றி தெரியும். அவர் மிகுந்த சோம்பேறியாய் இருந்ததால், அவர் தற்கொலையே செய்துக் கொள்ள வில்லை. அவர் ஒரு வேலையும் செய்யமாட்டார், அப்படிப்பட்ட மனிதர், ஒருவிதத்தில் ஏற்கெனவே தற்கொலை செய்துகொண்டு விட்டவர்.

பிடிவாதம், சந்தேகம், அதிகார ஆசை, பதவிமோகம் போன்ற குணங்களைக் கொண்டவர், உள்முகமாகத் தற்கொலை செய்துகொண்டு விட்டவர் ஆவார். மனம் சமைத்த, கருத்துக்களால் ஆன சுவற்றின் பின்னால், அவர் வாழ்கிறார். தன்னைப் பற்றிய கருத்துரு (Image), தன்னுடைய சுற்றுச்சூழல், அரசியல் அதிகாரம், மற்றும் தான் சார்ந்திருக்கும் மதம் ஆகியவற்றின் கருத்துக்கள் போன்றவற்றுடன் இருக்கும் எவரும், ஏற்கெனவே தற்கொலை செய்து கொண்டு விட்டவர்கள் ஆவார்கள்.

நாம் பெற வேண்டிய மாற்றம்

Ch.10

Statement about ownership and other particulars
of Vasantha Ethal

FORM IV

1. Place of publication	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai – 600 028
2. Periodicity of publication	: Once in four months (February, June, and October)
3. Printer's name	: N. Subramanian
Whether citizen of India	: Yes
Address	: Sudarsan Graphics Offset Press 27 Neelakanda Mehta Street T.Nagar Chennai – 600 017
4. Publisher's name	: Dr. V. Aravind
Whether citizen of India	: Yes
Address	: Anugraha Flat No. 2, Old No 26, New No 51 Fourth Trust Cross Street Mandavelli Chennai – 600 028.
5. Editor's Name	: K. Krishnamurthy
Address	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai – 600 028
6. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital.	: Krishnamurti Foundation India Vasanta Vihar 124, 126 Greenways Road Chennai – 600 028

I, Dr. V. Aravind, hereby declare that the particulars given are true to the best of my knowledge and belief.

(V.Aravind)

Published in February, June & October.

Registered with The Registrar of Newspapers for India under No. TNTAM/2006/17823

Periodical

If undelivered please return to:

KRISHNAMURTI FOUNDATION INDIA
Vasanta Vihar, 124,126 (Old 64, 65) Greenways Road
Chennai - 600 028. Tel: 24937803/24937596
E-mail: publications@kfionline.org
Websites: www.kfionline.org / www.jkrishnamurti.org